

„Aki büntelen közületek...” János 8,1-11

Nevezhetnénk a legpikánsabb evangéliumi történetnek, hiszen már a kiinduló cselekmény, a parázna miatt méltó volna a korhatáros besorolásra. De pikáns voltát nem csak ez, hanem a bűn Jézus általi leleplezése is adja akár a nő bűnére, akár a vádaskodókra nézve. Sőt, Jézus önmagát is nagyon közvetlenül mutatja meg, mintegy intim valóságként látjuk benne Isten szeretetének közelségét.

Induljunk el az intimitás fogalmától, mely bizalmas, meghitt közelséget jelent. Lehet ezt a szó fizikai értelmében is venni, a hálószobák titkaiban, de éppúgy igaz ez a lelki közelségre, amely családi kapcsolataink, barátságaink alapja, hogy oda engedem a másikat életem legbelső titkait is megosztva. Isten teremtségi rendje, melyről a közlegő házasság hetében is szoktunk beszélni, magában hordozza az ember számára mindenkor szükséges, külső és belső harmóniát jelentő intimitást. Kell az emberi léleknek, hogy legyenek belső, zárt, bizalmas kapcsolatai, különben a lélek elsorvad. Kell az ember életében ez a fajta kizárólagosság.

Ezen a ponton érkezünk el az asszony bűnének kérdéséhez. Mi az, amit láttak a kortársak benne? Egy nő, akinek az életében nincs jelen a hűség, parázna életet él. Isten törvénye, amire ők hivatkoznak, épp az intimitást védi, s valóban ennek a nőnek ebből nem adatik. Bűne az istentől eredő lelki biztonságától fosztja meg őt. Látjuk ebben a bűnnek a természetét. Célja, hogy kiforgassa az Isten által felkínált jót, a lényegétől megfossza. A bűn célja, hogy ne legyünk a helyünkön. Ez a nő nem volt a helyén. Abból is látjuk, hogy egyedül maradt. A bűnben egyedül.

Igaz ez a saját bűneinkre nézve is, legyenek azok bármilyen természetűek: a bűn az magányos műfaj. Az még a legbelső titkoknál is mélyebben van. Nem osztjuk meg még a legközelebbiekkkel sem. Magunkra maradunk benne, még akkor is, ha mind benne vagyunk. Erről szól a másik csapatnak a története, akik a törvény és az igazság nevében jönnek, ők ebben a történetben a hangosabb fél. Az ő szemükben nem is a nő bűne a bántó igazán, hanem Jézus személye, akit próbára akarnak tenni, őt magát akarják elítélni. Isten igazságát akarják, hogy mind a parázna, mind ez a csaló lelepleződjön. Nagy igyekezetükben azonban megfélemeznek arról, hogy igazságukból hiányzik az Isten, hiányzik a szeretet. Így az ő igazságuk, törvénykezésük bűnné lett.

Ahogy a saját szívünket vizsgáljuk, ezt érdemes figyelembe venni. Legjobb szándékaink, legnagyobb harcaink magukban hordozzák-e Istent? Mert ha már ezek mögül kifogyott a szeretet, akkor a szavak hamar fegyverré válnak, sebeket ejtenek, sérüléseket okoznak kapcsolatainkban. Bárcsak időben észre vennénk!

S ha mások szeretetlenségével találkozunk, Mesterünk példájából tanulva tudunk-e kitérni a játszmák elől? Az, ahogy Jézus az írástudók kérdésére reagál, először talán meglepő. De valószínűleg ez is volt a célja: lehajol és ír a porba. Nem tudjuk ennek a tettnek pontos tartalmát, de nem néz szembe, nem veszi fel a kesztyűt, kizökkenti őket a bűnös rutinból: az indulatra nem indulattal válaszol.

Jézus nem vádol. Sem a nőt, sem a vádlókat, csak szembesít, de azt is nagyon finoman teszi. 'Ki az, aki büntelen közületek? Ő kövessen először.' Arra készteti a vádlókat, hogy nézzenek magukba. Szembesülj önmagaddal. Nézd végig, mi van ott legbelül. Úgy látszik ezt meg is tették, és egymás után hagyják el a helyszínt. Elgondolkodtam, vajon a szembenézés után volt-e lehetőségük az újrakezdésre?

A nő története üzeni azt, hogy igen, van. Ott maradnak kettesben, itt látjuk először az intim községet megvalósulni. De a szégyent nem a megsemmisülés követi, hanem az újrakezdés lehetősége! Jézussal kettesben ez az ajándék lehet a miénk: ő is megmutatja magát, az ő igazi arcát, hogy számára a bűnös ember megmentése az első, hogy új kezdetet és új életet adjon annak, aki Istentől távol, a helyéről kimozdulva élt addig. A vele való közösségben, bensőséges kapcsolatban ezt érthetjük meg, ezt élhetjük át mi magunk is. Ez vezet bennünket túl a bűnök szorításán, szégyenén a megtisztulás és az új élet felé. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Visszatekintés – Január hamar elillant. Békességben kezdhettük az évet a gyülekezeti alkalmainkon, a vasárnapi istentiszteleteken és a gyermekistentisztelet alkalmain találkozáva. Örömmel köszönthettük múlt vasárnap a születésnapot ünneplő testvéreinket is. Az imahetek találkozásai gazdagították hétköznapijainkat. A presbitérium, a missziói bizottság, a számvizsgálók megkezdték munkájukat. Elkezdődött az egyháztagság frissítése.

Anyagi életünkben új fejezet nyílt az új évvel, hiszen központilag változtak az egyházfenntartás szabályai és a lelkipásztori jövedelmek, így most 'teszt-üzemmódban' vagyunk. Köszönjük mindenkinek annak figyelembe vételét, hogy jövedelmünk 1%-át a gyülekezeti élet fenntartására szánjuk! A hónapban 370.000 Ft fenntartói járulék, 102.000 Ft persely és 25.000 Ft adomány érkezett. Kiadásaink – 790.000 Ft összegben – 180.000 Ft-tal meghaladták bevételeinket.

2. Alkalmak

Februártól elindulnak hétközi alkalmaink. Kedden 18 órakor Imaórára hívunk. Pénteken 18 órakor a Bibliakörben elkezdjük a Mi Atyánk-sorozatot. Szombaton reggel folytatódik az ősszel megkezdett Hitvallási sorozatunk. 8.30-ra várjuk az érdeklődőket. Vasárnap a szokott időben istentiszteletre hívunk.

A martonvásári istentiszteleti felvételek [IDE KATTINTVA](#) érhetőek el.

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!